

OBREBOWAĆ (2) *vb impf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w ob- oraz -ować); a jasne.

inf obrębować (1). ◇ *praes 1 sg* obrębuję (1). ◇ [3 *pl* obrębują. ◇ *part praes act* obrębując.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. obrąbić.

1. *Rąbiąc obcinać coś; circumsecare Calep; abundare, (am-, de-, op- per)putare, (at-, per)tondere, castrare, circumcidere, coinquire, decacuminare, decerpere, declavare, dedolare, delumbare, (de)truncare, enodare, pampinare, stringere, surcularare Cn (1) : Circunseco – Ocziásuię. obrebuię. Calep 199a.*

[*obrebować co [= co jest odcinane*]: Gdzie przy gáiu álbo między lálmi tám księżycá Máiiá álbo Czerwca obrębuią mále gálązki z drzew *Cresc 1571 160.*

obrebować co [= z czego jest odcinane]: Zárofle role mařz tedy [*księżycá czerwca*] wykopywác drzewá wykorzeniáiąc/ álbo wielkie obrębuiąc dla pořchnienia. *Cresc 1571 693.*]

2. *Rąbiąc uwalniać od czegoś, co ściśle przylega dookoła [co] (1) : Młynarz gdy iuż rořtop przyydzie/ tedy ma obrębowác v vpuřty pale/ áby lod tego nie podnořł *GostGosp 60.**

3. [*Wykonywác rodzaj ogrodzenia, zasieków ze zřąbanych drzew [czym*]: Iż rozmaite oprawy około zamkow a miast czynią niektorzy, obrebuią drzewem, izbicami, drudzy murem, trzeci ziemią, to jest wały. *UstWojsk sprzed 1561/313.*]

Formacje współrdzenne cf RĄBAĆ.

Cf [OBREBOWANIE], [OBREBOWANY]